

زلزله سیاسی در اسرائیل علیه نتان یاهو در رابطه با حمله ۷ اکتبر حماس به اسرائیل!

بهرام رحمانی

bahram.rehmani@gmail.com

هآرتص گزارش داده که محمد بن زاید، رئیس امارات، حدود ۱۰ روز پیش از حمله ۷ اکتبر به بنیامین نتانیاو درباره عملیات بزرگ یحیی سنوار هشدار داده بود. دفتر نتانیاو این گزارش را «دروغ محض» خواند اما مخالفان نتانیاو گزارش را درست می‌دانند.

روزنامه هآرتص در گزارشی که روز سه‌شنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۵ - ۸ سپتامبر ۲۰۲۵، منتشر شد، جزئیات تحقیق گسترده‌ای را درباره هشدارهای پیش از حمله ۷ اکتبر ۲۰۲۳ حماس به اسرائیل منتشر کرده است. این تحقیق برای کتاب جدیدی با عنوان «گروگان‌ها: ۸۴۳ روز رهاسدگی» نوشته شلومو الدار و روث یووال انجام شده و بر گفت‌وگو با ده‌ها منبع در اسرائیل و خارج از آن، اسناد داخلی، مکاتبات و ضبط برخی مکالمات استوار است.

بر اساس این تحقیق، محمد بن زاید آل نهیان، رئیس امارات متحده عربی، حدود یک هفته و نیم پیش از حمله حماس، از ابوظبی با بنیامین نتانیاو، نخست‌وزیر اسرائیل تماس گرفت و در گفت‌وگویی حدود ۴۵ دقیقه‌ای درباره اطلاعاتی که درباره برنامه حماس به دست آورده بود با نتانیاو صحبت کرد.

بنا بر این روایت، بن زاید به نتانیاو گفت که یحیی سنوار، رئیس دفتر سیاسی حماس که در ۱۶ اکتبر سال ۲۰۲۴ - ۲۵ مهر سال ۱۴۰۳، در حملات اسرائیل به جنوب غزه کشته شد، در حال آماده‌سازی عملیاتی بزرگ علیه اسرائیل است؛ عملیاتی که می‌تواند به کشته‌شدن شمار زیادی از افراد، بی‌ثباتی منطقه و آسیب‌دیدن توافقی‌های ابراهیم میان اسرائیل و کشورهای عربی منجر شود.

این تماس، طبق تحقیق هآرتص، از طریق یک سامانه ارتباطی ویژه میان رهبران امارات و اسرائیل انجام شد. شلومو الدار گفته است این سامانه به گونه‌ای بود که نماینده‌ای از سفارت امارات دستگاه ارتباطی مورد استفاده برای تماس را در اختیار مقام مربوط قرار می‌داد و سپس گفت‌وگو انجام می‌شد.

در روایت منتشرشده، نتانیاو واکنش نسبتاً آرامی به هشدار رئیس‌جمهوری امارات نشان داد. او به بن زاید اطمینان داد که اسرائیل بر اوضاع غزه مسلط است و برای هر سناریویی آمادگی دارد. نتانیاو هم‌چنین ارزیابی کرده بود که اگر حماس قصد انجام اقدامی داشته باشد، احتمالاً هدف اصلی آن کرانه باختری خواهد بود، نه غزه.

به‌نوشته هآرتص، نتانیاو پس از این تماس، محتوای هشدار بن زاید را با مقام‌های ارشد امنیتی اسرائیل در میان نگذاشت. بنا بر این گزارش، نه هرتزی هالوی، رئیس وقت ستاد ارتش، نه رون بار، رئیس شین‌بت، و نه دیوید بارنیا، رئیس موساد، از این تماس و هشدار مطلع نشدند.

محمد بن زاید آل نهیان، رئیس امارات متحده عربی (راست) و بنیامین نتانیاو، نخست‌وزیر اسرائیل - عکس از خبرگزاری فرانسه

پیام «زلزال» سنوار

تحقیق هآرتص، هم‌چنین از مسیر دیگری برای انتقال هشدار درباره برنامه سنوار خبر می‌دهد. بر اساس این روایت، در اوایل سپتامبر ۲۰۲۳ و در شرایطی که مذاکرات غیرمستقیم میان اسرائیل، حماس و فتح درباره پرونده اسرای اسرائیلی و پیکر دو سرباز اسرائیلی متوقف شده بود، سنوار برای مدتی از دید سازمان‌های اطلاعاتی اسرائیل خارج شد.

سپس سنوار با یک مقام مرتبط با الفتح تماس گرفت و از او خواست پیامی را به اسرائیلی‌ها منتقل کند. مضمون پیام این بود که اگر در مذاکرات پیشرفتی حاصل نشود، او در حال آماده‌سازی «غافلگیری بزرگی» برای اسرائیل است.

در این پیام، سنوار از واژه عربی «زلزال» به معنای «زلزله» استفاده کرد و تأکید کرد که در حال آماده‌سازی عملیاتی غیرعادی و هراس‌انگیز است.

بر اساس گزارش هاآرتص، این مقام الفتح پیام را به فردی منتقل کرد که با یکی از مشاوران محمد بن زاید در ارتباط بود. در نتیجه، پیام سنوار به مقام‌های اماراتی ارسال شد و در نهایت از این مسیر به اطلاع بن زاید رسید.

این هشدار در ۱۵ سپتامبر ۲۰۲۳-۲۴ شهریور ۱۴۰۲ نیز به شین‌بت منتقل شد. رونن بار، رئیس وقت شین‌بت، نتانیاهو را از این اطلاعات مطلع کرد. دو روز بعد، جلسه‌ای امنیتی با حضور مقام‌های ارشد اسرائیلی برگزار شد و موضوع تهدید احتمالی از سوی حماس مورد بررسی قرار گرفت. در آن زمان، ارزیابی دستگاه‌های امنیتی اسرائیل ظاهراً این نبود که حماس در آستانه یک حمله گسترده در ابعاد ۷ اکتبر قرار دارد.

یکی از فرضیه‌هایی که در آن مقطع مطرح بود این بود که سنوار ممکن است قصد داشته باشد الیزابت تسورکوف، پژوهشگر اسرائیلی-روسی را که در عراق ربوده و ناپدید شده بود، به گروگان بگیرد تا از او برای افزایش قدرت چانه‌زنی حماس در مذاکرات تبادل اسرا استفاده کند.

به این ترتیب، پیام‌های یحیی سنوار به‌عنوان نشانه‌ای از یک عملیات بزرگ نظامی تفسیر نشد. با این حال، بنا بر تحقیق جدید، اگر مقام‌های امنیتی اسرائیل از هشدار مستقیم بن زاید به نتانیاهو اطلاع داشتند، ممکن بود ارزیابی آن‌ها از پیام سنوار متفاوت باشد.

یکی از مقام‌های ارشد شین‌بت که در این تحقیق با او گفت‌وگو شده، گفته است اطلاع از هشدار رئیس امارات می‌توانست در تفسیر اطلاعات موجود و ارزیابی سطح تهدید مؤثر باشد.

هشدار جداگانه مصر

تحقیق جدید همچنین هشدار جداگانه‌ای را از سوی مصر مطرح می‌کند. بر اساس این گزارش، عباس کامل، رئیس وقت دستگاه اطلاعات عمومی مصر، نیز در همان دوره پیام هشدار دربارۀ برنامه حماس به دفتر نخست‌وزیری اسرائیل منتقل کرده بود.

مضمون هشدار مصر نیز دربارۀ وقوع «چیزی غیرعادی» و یک «عملیات هراس‌انگیز» از سوی حماس بود.

در روایت منتشرشده، پاسخ اسرائیل نیز مشابه ارزیابی‌ای بود که نتانیاهو در گفت‌وگو با بن زاید مطرح کرده بود: اسرائیل مدعی بود که اوضاع غزه تحت کنترل است و تمرکز اصلی نیروهایش بر کرانه باختری قرار دارد.

هشدار مصر موضوعی جدا از ادعای تماس مستقیم بن زاید و نتانیاهو است و سابقه آن نیز به گزارش‌های منتشرشده پس از حمله ۷ اکتبر بازمی‌گردد. نتانیاهو پیش‌تر دریافت هشدار عملیاتی مشخص از مصر را رد کرده بود.

هشدار دیگری در اول اکتبر

تحقیق هاآرتص همچنین به جلسه‌ای در اول اکتبر ۲۰۲۳، تنها شش روز پیش از حمله، اشاره می‌کند. در آن جلسه، رونن بار بار دیگر دربارۀ احتمال اقدام حماس هشدار داد و پیشنهادهایی برای اقدام پیش‌گیرانه علیه رهبران ارشد این گروه، از جمله سنوار، مطرح شد.

بر اساس این گزارش، نتانیاهو دستور رد این پیشنهاد را صادر نکرد، اما آن را نیز فوراً تصویب نکرد. در عوض از مقام‌های امنیتی خواست برنامه‌های عملیاتی را آماده کنند تا آن‌ها را بررسی کنند.

یکی از مقام‌های امنیتی که در تحقیق با او گفت‌وگو شده، این رویکرد را نوعی به تعویق انداختن تصمیم‌گیری توصیف کرده است.

هاآرتص می‌گوید نتانیاهو در این جلسه نیز هشدارهایی را که بنا بر تحقیق، از سوی امارات متحده عربی و مصر دریافت کرده بود با مقام‌های حاضر در میان نگذاشت.

پیشنهاد قطر در ساعات نخست پس از حمله

تحقیق جدید تنها به هشدارهای پیش از حمله محدود نمی‌شود و نحوه برخورد مقام‌های اسرائیلی با پیشنهادهای میانجی‌گری در ساعات نخست پس از حمله را نیز بررسی می‌کند.

بر اساس این روایت، محمد بن عبدالرحمن آل ثانی، نخست‌وزیر قطر، شامگاه ۷ اکتبر با دیوید بارنیا، رئیس موساد، تماس گرفت.

طبق گزارش هاآرتص، نخست‌وزیر قطر در این تماس اعلام کرد که حماس آمادگی دارد غیرنظامیان اسرائیلی را آزاد کند و قطر آماده است برای میانجی‌گری وارد عمل شود.

بارنیا، بنا بر این گزارش، پیشنهاد قطر را نپذیرفت و اعلام کرد که اسرائیل در آن مقطع قصد مذاکره با حماس را ندارد. در همین حال، کانال دیگری نیز از طریق محمد دحلان، مقام سابق الفتح، شکل گرفت. بر اساس تحقیق، دحلان از طریق افرادی که با او در غزه ارتباط داشتند، با حلقه نزدیک به سنوار تماس برقرار کرد.

در این مسیر نیز، بنا بر گزارش، پیام‌هایی از سوی حماس دربارۀ آمادگی برای آزادی گروگان‌های غیرنظامی بدون پیش‌شرط منتقل شد. با این حال، این بخش از روایت با اختلاف نظر و مناقشه همراه است و مقام‌های قطری روایت ارائه‌شده دربارۀ این تماس‌ها را تأیید نکرده‌اند.

دفتر نتانیاهو: «دروغ محض است»

دفتر نخست‌وزیر اسرائیل روز سه‌شنبه در واکنش به گزارش هاآرتص، اصل ادعای تماس میان نتانیاهو و محمد بن زاید را رد کرد.

دفتر نتانياهو اعلام کرد که نخست‌وزیر اسرائیل در دوره مورد اشاره با رئیس امارات گفت‌وگویی نداشته و هیچ هشداري نیز از سوی او دریافت نکرده است. دفتر نتانياهو این گزارش را «دروغ محض» توصیف کرده است.

رونن بار و هنرتزی هالوی نیز، بنا بر گزارش هآرتص، گفته‌اند که از هشدار منتسب به رئیس امارات اطلاع نداشته‌اند.

امارات متحده عربی نیز تاکنون به پرسش‌های مطرح‌شده درباره این ادعا پاسخ رسمی نداده است.

در مقابل، شلومو الدار، یکی از نویسندگان کتاب، تأکید کرده است که تیم تحقیقاتی بدون اتکا به اسناد و شواهد متعدد حاضر به انتشار این روایت نشده است. او گفته است تحقیق بر اساس ضبط مکالمات، اسناد و تطبیق اطلاعات به‌دست آمده از منابع مختلف انجام شده است.

واکنش مخالفان نتانياهو

انتشار این گزارش بلافاصله با واکنش شدید مخالفان نتانياهو در اسرائیل روبه‌رو شد.

نفثالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل، اعلام کرد که گزارش درباره دریافت هشدار از سوی نتانياهو را درست می‌داند و گفت نخست‌وزیر مسئولیت «مستقیم و شخصی» در قبال شکست منتهی به حمله ۷ اکتبر ۲۰۲۳ دارد.

گادی آیزنکوت، رئیس پیشین ستاد ارتش اسرائیل و از اعضای سابق کابینه جنگ، نیز گفت گزارش جدید به مجموعه شواهدی اضافه می‌کند که نشان می‌دهند نتانياهو پیش از حمله با هشدارهای متعددی روبه‌رو بوده است.

مخالفان نتانياهو بار دیگر خواستار تشکیل یک کمیسیون تحقیق دولتی برای بررسی عملکرد سیاسی و امنیتی اسرائیل پیش و در جریان حمله ۷ اکتبر شده‌اند.

سابقه هشدارهای پیش از ۷ اکتبر

گزارش جدید در خلأ منتشر نشده است. پیش از این نیز تحقیقات متعددی درباره شکست اطلاعاتی و امنیتی اسرائیل در برابر حمله حماس انجام شده بود. از جمله، گزارش‌های قبلی حاکی از آن بود که رونن بار، رییس وقت شین‌بت، ماه‌ها پیش از حمله درباره افزایش خطر درگیری گسترده با حماس به نتانياهو هشدار داده بود. همچنین مقام‌های اطلاعاتی اسرائیل پیش از ۷ اکتبر اطلاعاتی درباره تمرین‌ها، تحرکات و آمادگی‌های غیرعادی حماس در اختیار داشتند، اما بخش مهمی از این اطلاعات با این فرض تفسیر شد که حماس تمایلی به جنگ گسترده ندارد و در پی حفظ آرامش نسبی در غزه است. یکی از مهم‌ترین مسائل مورد بررسی در تحقیقات مربوط به ۷ اکتبر همین «تصور» یا ارزیابی اطلاعاتی بود؛ یعنی این فرض که حماس به دلیل منافع اقتصادی و سیاسی خود از آغاز یک جنگ تمام‌عیار با اسرائیل پرهیز خواهد کرد.

گزارش تازه هآرتص، در صورت صحت، موضوع دیگری را به این پرونده اضافه می‌کند: این ادعا که افزون بر اطلاعاتی که در اختیار دستگاه‌های امنیتی اسرائیل قرار داشت، دست‌کم یک رهبر منطقه‌ای -رییس امارات- شخصا نخست‌وزیر اسرائیل را از احتمال عملیات بزرگ حماس مطلع کرده بود، اما این هشدار در اختیار همه مقام‌های ارشد امنیتی قرار نگرفت.

کتاب «گروگان‌ها: ۸۴۳ روز رهاسدگی» حاصل تحقیق شلومو الدار و روث یووال است و موضوع آن فقط هشدارهای پیش از ۷ اکتبر نیست، بلکه تصمیم‌ها و عملکرد مقام‌های اسرائیلی در ارتباط با حمله، جنگ و پرونده گروگان‌ها را نیز بررسی می‌کند.

انتشار یافته‌های آن بار دیگر بحث درباره مسئولیت سیاسی و امنیتی بنیامین نتانياهو و دیگر مقام‌های ارشد اسرائیل در قبال شکست منتهی به حمله ۷ اکتبر را در مرکز توجه قرار داده است.

انتشار این گزارش در آستانه انتخابات پارلمانی اسرائیل نیز بر اهمیت سیاسی آن افزوده است. انتخابات سراسری اسرائیل قرار است ۵ آبان - ۲۷ اکتبر برگزار شود و بنیامین نتانياهو در شرایطی برای یک دوره دیگر نخست‌وزیری رقابت می‌کند که عملکرد دولت او در قبال حمله ۷ اکتبر یکی از مهم‌ترین محورهای انتقاد مخالفان است.

مشاور رسانه‌ای نتانياهو چه اسناد محرمانه‌ای را لو داده بود؟

یک روزنامه طرفدار نتانياهو نوشت که این «یکی از جدی‌ترین پرونده‌هایی است که اسرائیل تاکنون با آن مواجه شده است» و نشان می‌دهد دفتر نخست‌وزیری اسرائیل بر خلاف اهداف اعلام‌شده جنگ غزه عمل کرده است.

یک دادگاه اسرائیلی روز یک‌شنبه ۱۳ آبان ۱۴۰۳، محدودیت اطلاع‌رسانی درباره پرونده‌ای را کاهش داد که به بررسی افشای اطلاعات طبقه‌بندی‌شده مرتبط با یکی از مشاوران رسانه‌ای بنیامین نتانياهو، نخست‌وزیر اسرائیل مربوط می‌شود. منتقدان می‌گویند که این «درز عامدانه اطلاعات» به نتانياهو کمک کرده است تا در بحبوحه توقف مذاکرات آتش‌بس غزه موضع سیاسی خود را تقویت کند و از فشار انتقادات خارج شود.

نتانياهو هرگونه تخلف را رد کرده و این مسئله را بی‌اهمیت دانسته و علناً خواستار لغو محدودیت رسانه‌ای پرونده شده است. او تأکید کرده که شخص موردنظر «هرگز در جلسات امنیتی شرکت نکرده و به اطلاعات طبقه‌بندی‌شده دسترسی نداشته و در بازنده‌های محرمانه نیز حضور نداشته است.»

در روز یک‌شنبه، دادگاه اسرائیلی اجازه داد نام مظنون اصلی این پرونده، الی فلدشتاین، منتشر شود. رسانه‌های اسرائیلی گزارش دادند که فلدشتاین یکی از مشاوران رسانه‌ای نتانياهو بوده است. به گفته این رسانه‌ها، پرونده فعلی درباره افشای اطلاعات طبقه‌بندی‌شده به دو رسانه اروپایی است که ظاهراً توسط فلدشتاین صورت گرفته است. فلدشتاین به‌طور رسمی در استخدام دولت نبوده و مجوز امنیتی نداشته است.

گزارش‌ها حاکی است که فلدشتاین پس از حملات هفتم اکتبر ۲۰۲۳، به‌عنوان مشاور به نتانیاهو پیوست و پیش‌تر نیز به‌عنوان مشاور ایتمار بن‌گور، وزیر امنیت ملی اسرائیل مشغول به کار بوده است. بن‌گور از چهره‌های راست افراطی مذهبی در اسرائیل است و موضع او از ابتدای جنگ کنونی، رد هر گونه سازش و مخالفت با آتش‌بس بوده است.

دادگاه از افشای نام سه مظنون دیگر که در این پرونده تحت بازجویی هستند، خودداری کرده است.

گفته می‌شود که یکی از اسناد درز داده‌شده توسط مشاور نتانیاهو، اساس مقاله‌ای در نشریه «جوئیش کرونیکل» مستقر در لندن را تشکیل دادند؛ مقاله‌ای که به‌دلیل «بی‌اعتبار بودن اطلاعات ارائه شده» به‌سرعت حذف شد. این مقاله مدعی بود که حماس قصد دارد گروگان‌ها را از غزه به مصر منتقل کند.

هم‌چنین در همان دوره زمانی در نشریه بیلد آلمان مقاله‌ای منتشر شد که ادعا می‌کرد حماس مذاکرات آتش‌بس را به‌عنوان بخشی از جنگ روانی علیه اسرائیل طولانی کرده است. مقاله بیلد هم با استفاده از همین خط درز اطلاعات از سمت مشاور رسانه‌ای نتانیاهو نوشته و منتشر شده بود.

رسانه‌های اسرائیلی و برخی ناظران در همان زمان نسبت به صحت اطلاعات مندرج در این مقالات ابراز تردید کردند، زیرا به نظر می‌رسید که از خواسته‌های نتانیاهو در مذاکرات حمایت و او را از تقصیراتش در شکست مذاکرات مبرا می‌سازند.

این مقالات در زمانی منتشر شدند که نتانیاهو بر لزوم حفظ کنترل دائمی اسرائیل بر گذرگاه فیلادلفی در مرز غزه و مصر تأکید می‌کرد؛ خواسته‌ای که برای اولین بار در تابستان اعلام شده بود. حماس این درخواست را رد کرده و نتانیاهو را به تخریب تعمدی روند مذاکرات آتش‌بس متهم کرده بود. این مذاکرات توسط ایالات متحده آمریکا، قطر و مصر میانجی‌گری می‌شدند.

مقالات مذکور همچنین در زمانی منتشر شدند که نتانیاهو به‌شدت تحت فشار خانواده‌های گروگان‌ها و بخشی از جامعه اسرائیل قرار داشت که او را به‌دلیل شکست در دستیابی به توافق تبادل اسرا سرزنش می‌کردند. این انتقادات همراه با اعتراضات گسترده و درخواست‌هایی برای اعتصاب عمومی، پس از این که شش گروگان در یک رویداد کشته شدند، در اوایل سپتامبر به اوج خود رسید.

براساس اسنادی که از این دادگاه منتشر شده است، تحقیقات در مورد درز تعمدی اطلاعات توسط پلیس، ارتش و آژانس امنیت داخلی شین بت در حال انجام است و تعدادی مظنون برای بازجویی دستگیر شده‌اند. این سند اشاره می‌کند که این پرونده «خطر فاش شدن اطلاعات حساس و منابع» را به همراه دارد و «به دستیابی به اهداف جنگ در نوار غزه آسیب می‌زند».

این افشاگری به یک رسوایی در نشریه جوئیش کرونیکل هم منجر شد، جایی که ستون‌نویسان برجسته این رسانه در اعتراض به انتشار مقالات فاقد منابع معتبر استعفا دادند. این نشریه مستقر در لندن مقاله مذکور و سایر مقالات یک خبرنگار آزاد را حذف کرد و اعلام کرد که «از عملکرد آن فرد و روند صحت‌سنجی اطلاعاتش رضایت ندارد».

مقاله منتشر شده در بیلد آلمان هم نقش مهمی در روایت نتانیاهو از شکست مذاکرات آتش‌بس داشت و هنوز حذف نشده است. در آن مطلب ادعا شده بود که حماس در مذاکرات جدی نیست و از جنگ روانی برای ایجاد تفرقه در اسرائیل استفاده می‌کند. نتانیاهو پس از انتشار این مقاله در جلسه کابینه به آن استناد کرد.

نتانیاهو در بیانیه‌ای که روز یک‌شنبه منتشر شد بار دیگر از این مقاله دفاع کرد و گفت که مقاله «روش‌های حماس را برای اعمال فشار روانی از داخل و خارج بر دولت و مردم اسرائیل با هدف مقصر جلوه دادن اسرائیل در شکست مذاکرات برای آزادی گروگان‌ها افشا کرده است».

نتانیاهو تلاش کرده است حماس را مقصر شکست مذاکرات معرفی کند. حماس که همچنان ده‌ها گروگان را در اختیار دارد، اعلام کرده است که تنها در ازای یک آتش‌بس دائمی، خروج کامل اسرائیل از غزه و آزادی تعداد زیادی از زندانیان فلسطینی گروگان‌ها را آزاد خواهد کرد.

حماس اعلام کرده است که این خواسته‌ها پس از ترور یحیی سنوار، رهبر ارشدش در ماه گذشته تغییری نکرده‌اند، در حالی که ایالات متحده آمریکا، مصر و قطر تلاش می‌کنند مذاکرات را دوباره به جریان بیندازند.

نتانیاهو علاوه بر این رسوایی جدید، در سه پرونده جداگانه فساد در حال محاکمه است که دو مورد آن شامل اتهاماتی است که نخست‌وزیر اسرائیل به صاحبان رسانه‌ها امتیازاتی در ازای پوشش مثبت از او داده است.

دفتر نتانیاهو در واکنش به این پرونده جدید آن را کم‌اهمیت جلوه داده و دستگاه قضایی اسرائیل را به سوگیری متهم کرد. این دفتر هم‌چنین تأکید کرده که درز این اطلاعات هیچ تأثیری بر مذاکرات آتش‌بس نداشته است.

در بیانیه‌ای که دفتر نتانیاهو در روز شنبه منتشر کرد، آمده است: «این سند تنها به تلاش برای بازگرداندن گروگان‌ها کمک کرده و قطعاً به آن آسیبی نرسانده است.» این بیانیه می‌گوید نتانیاهو از وجود این سند تنها زمانی مطلع شده که عمومی شده است.

منتقدان نتانیاهو معتقدند که اتهامات بسیار جدی‌تر هستند. یوآو لیمور، در روزنامه «اسرائیل هیوم» که طرفدار نتانیاهو است نوشت که این پرونده «یکی از جدی‌ترین پرونده‌هایی است که اسرائیل تاکنون با آن مواجه شده است.» او افزود:

آسیبی که این مسئله ایجاد کرده فراتر از امنیت ملی است و این ظن را تقویت می‌کند که دفتر نخست‌وزیر برای جلوگیری از توافق مبادله گروگان‌ها، برخلاف اهداف جنگ غزه، عمل کرده است.

تنش‌ها تشدید شده است

اما این تنها موضوع مهم در تنش کنونی و جنگ اسرائیل در غزه، کرانه باختری و لبنان نیست. بر اساس گزارش‌های منتشرشده، وضعیت انسانی در غزه به مراحل بحرانی نزدیک می‌شود. برنامه جهانی غذای سازمان ملل (WFP) هشدار داده است که اگر فوراً اقدامی برای ارسال مواد غذایی و لوازم ضروری صورت نگیرد، قحطی در غزه اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. وضعیت وخیم این منطقه همچنان نیازمند کمک‌های فوری بین‌المللی است.

همچنین، خبرگزاری فلسطینی وفا از حملات شدید توپخانه‌ای اسرائیل به غزه در اوایل صبح امروز خبر داد که به کشته و زخمی شدن شماری از فلسطینی‌ها انجامیده است. علاوه بر آن، تعدادی از مردم در زیر آوار ساختمان‌های ویران‌شده گرفتار شده‌اند، اما آمار دقیق کشته‌ها هنوز مشخص نیست.

در لبنان نیز اوضاع به شدت متشنج شده است. در پی حمله شبانه اسرائیل به شهر مشغره در دره بقاع، حداقل چهار نفر کشته و تعداد زیادی زخمی شدند. به گزارش وزارت بهداشت لبنان، ۱۰ نفر دیگر نیز در حملات اسرائیل به بیمارستان‌های دولتی در جنوب لبنان و شرق بعلبک مجروح شدند. اسرائیل ادعا کرده که در این حملات، یکی از فرماندهان حزب‌الله را در منطقه برعشیت در جنوب لبنان کشته است.

در همین حال، کرانه باختری نیز از ناآرامی‌ها بی‌نصیب نمانده است. خبرگزاری وفا گزارش داد که گروهی از شهرک‌نشین‌های اسرائیلی اقدام به آتش‌زدن چندین خودروی فلسطینی در شهر البیره در استان رام‌الله کرده‌اند. این حملات همچنان به تشدید تنش‌ها در این منطقه اشغالی دامن می‌زند.

همچنین، ارتش اسرائیل اعلام کرده است که یک هدف هوایی مشکوک را بر فراز بلندی‌های جولان اشغالی رهگیری کرده است. به گفته ارتش اسرائیل، یک هدف هوایی دیگر نیز صبح امروز، دوشنبه ۱۴ آبان - ۴ نوامبر از سمت شرق در حال نزدیک شدن بود که ممکن است اشاره به موشک‌هایی از عراق باشد.

از سوی دیگر، کاملاً هریس، نامزد دموکرات ریاست‌جمهوری آمریکا، در ایالت میشیگان و در جریان کمپین انتخاباتی خود، برای جلب حمایت جامعه عرب-آمریکایی وعده داد که در صورت پیروزی، به جنگ اسرائیل در غزه پایان خواهد داد.

هشدار محرمانه ابوظبی به تل‌آویو؛ ناگفته‌های مکالمه ۴۵ دقیقه‌ای

در اواخر سپتامبر ۲۰۲۳، حدود یک هفته و نیم پیش از حمله ۷ اکتبر، محمد بن‌زاید، رئیس امارات متحده عربی، در یک تماس تلفنی محرمانه ۴۵ دقیقه‌ای با بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، هشدار شديدلحی درباره تحرکات حماس ارائه کرد.

بن‌زاید تصریح کرد که یحیی سنوار، رهبر حماس در غزه، در حال برنامه‌ریزی یک عملیات بزرگ علیه اسرائیل است. به باور رییس امارات، این رویداد نه‌تنها به خونریزی گسترده می‌انجامد، بلکه ثبات منطقه‌ای و پیمان‌های ابراهیم را به خطر می‌اندازد.

این مکالمه از طریق یک تلفن ویژه و امن که توسط نماینده سفارت امارات به دفتر نخست‌وزیری برده شده بود انجام شد. مشاور ارشد بن‌زاید که یک فلسطینی اهل غزه است نیز در این مکالمه حضور داشت.

هم‌زمان با این تماس، عباس کامل، وزیر اطلاعات وقت مصر، نیز هشدار مشابه و مستقیم به دفتر نخست‌وزیری اسرائیل منتقل کرد. کامل تأکید کرده بود که اوضاع غزه به مرحله انفجار رسیده و تحرکات غیرعادی حماس نشان‌دهنده یک اقدام بی‌سابقه است.

نخست‌وزیر اسرائیل در پاسخ به این هشدارها، با آرامش برخورد کرد و مدعی شد تحرکات حماس مربوط به کرانه باختری است. او به بن‌زاید اطمینان داد که تل‌آویو برای هر سناریویی آمادگی کامل دارد.

بن‌زاید بعداً جزئیات این هشدار و احساس خود مبنی بر انفجار قریب‌الوقوع اوضاع را با ویلیام برنز، رییس سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (CIA)، نیز در میان گذاشت. با این حال، نتانیاهو این اطلاعات حیاتی را در اختیار رونن بار، رئیس شین‌بت، دیوید بارنیا، رئیس موساد و هرتزی هالوی، رئیس ستاد کل ارتش اسرائیل، قرار نداد.

مذاکرات محرمانه «هدنه» و طرح‌های اقتصادی قبل از انفجار

این هشدار در شرایطی مطرح شد که طی چند ماه پیش از ۷ اکتبر، کانال‌های محرمانه‌ای میان اسرائیل و حماس با تأیید نخست‌وزیر وقت در جریان بود.

هدف این مذاکرات، دستیابی به یک توافق آتش‌بس طولانی‌مدت (هدنه) و بهبود وضعیت اقتصادی نوار غزه بود. این گفت‌وگوها از اوایل سال ۲۰۲۳، به‌صورت کاملاً محرمانه آغاز شده بود.

از سوی حماس، غازی حمد، عضو دفتر سیاسی حماس، مدیریت گفت‌وگوها را بر عهده داشت. در کنار او، یک فعال ارشد فتح با نام مستعار «چشم‌زغالی» به‌عنوان واسطه میان حماس و شین‌بت عمل می‌کرد.

مذاکرات در منزل ناصر سراج، معاون سابق دفتر امور مدنی تشکیلات خودگردان در غزه، برگزار می‌شد. نمایندگان شین‌بت از آن سوی خط تلفن در جریان تمام جزئیات قرار می‌گرفتند.

این طرح شامل توسعه اقتصادی، ایجاد مناطق تجاری مرزی و پروژه انرژی موسوم به G4G (ارسال گاز طبیعی از میدان «غزه مارین») بود. همچنین امکان رفت‌وآمد ساکنان غزه از طریق فرودگاه شرم‌الشیخ مطرح شده بود.

در بخش تبادل اسراء، سنوار ابتدا خواستار آزادی ۵۰۰ زندانی در ازای چهار اسیر اسرائیلی بود. اما پس از مذاکرات فشرده، با آزادی ۳۰ زندانی (شامل ۲۰ محکوم به حبس ابد) موافقت کرد. با وجود موافقت اولیه شین‌بت با این فهرست، نتانیاهو بارها از تشکیل جلسه وزرا برای تصویب نهایی توافق خودداری کرد. علت این تعلل، ترس از واکنش جناح‌های افراطی کابینه و جنجال‌های رسانه‌ای بود. وقتی سنوار از بی‌نتیجه ماندن روند مذاکرات ابراز نارضایتی کرد، واسطه‌ها تلاش کردند او را آرام کنند. آن‌ها توضیح دادند که نخست‌وزیر اسرائیل درگیر بحران‌های سیاسی داخلی و اصلاحات قضایی است.

کلیدواژه «زلزله»؛ وقتی خطوط ارتباطی قطع شد

در اوایل سپتامبر ۲۰۲۳، سنوار که از تعلل طرف اسرائیلی به تنگ آمده بود، ناگهان تمامی ارتباطات خود را با تیم مذاکره‌کننده قطع کرد. رهبر حماس در غزه در اواسط سپتامبر در دیداری حضوری با واسطه فتح، هشدار داد: «اگر اسرائیلی‌ها پیش نروند، رویدادی شبیه به زلزله (زلزال) در انتظارشان خواهد بود.» واسطه فتح که از این پیام نگران شده بود، با مشاور بن‌زاید مشورت کرد. آن‌ها پس از ارزیابی مجدد و برگزاری دیدار دیگری در غزه، مطمئن شدند که حماس قصد آغاز یک جنگ فراگیر را دارد. این پیام نهایتاً در ۱۵ سپتامبر، به شین‌بت منتقل شد. رونن بار بلافاصله خواستار گفتگوی تلفنی با نخست‌وزیر شد که توسط آبی گیل، دبیر نظامی نخست‌وزیر، هماهنگ گردید. در ۱۷ سپتامبر، جلسه‌ای با حضور یوآو گالانت، وزیر جنگ وقت اسرائیل، برگزار شد. بار در این جلسه ارزیابی کرد که احتمالاً حماس به دنبال ربودن شهروندان برای افزایش فشار است. رییس شین‌بت توصیه کرد که اقدامات دفاعی تشدید شده یا ضربه پیشدستانه‌ای علیه رهبران حماس صورت گیرد. اما در جلسه اول اکتبر نیز نخست‌وزیر دستور داد برنامه‌ها آماده شود ولی اوضاع آرام نگه داشته شود. در تمام این جلسات، نخست‌وزیر اسرائیل هیچ اشاره‌ای به تماس تلفنی خود با بن‌زاید یا هشدارهای دریافت‌شده از سوی عابس کامل، وزیر اطلاعات وقت مصر، نکرد. به گفته مقامات امنیتی، اگر تل‌آویو هشدارهای امارات و مصر را کنار هم قرار می‌داد، تحلیل متفاوتی از علت خروج ناگهانی سنوار از مذاکرات به دست می‌آمد. پیشه رابطه سنوار و اسرائیل به سال ۲۰۱۱ و مبادله گیلعاد شلیط بازمی‌گشت. او پس از آزادی، استراتژی دوگانه تقویت توان نظامی و در عین حال بررسی امکان توافق اقتصادی را پیش می‌برد. او در سال ۲۰۱۷ حتی با محمد دحلان، چهره برجسته سابق فتح، در القاهره دیدار کرد تا از طریق او و مصر، پیام‌هایی برای تسریع در رفع محاصره غزه به تل‌آویو بفرستد. در سال ۲۰۱۸ نیز سنوار یادداشتی به زبان عبری با مضمون «ریسک حساب‌شده» برای نخست‌وزیر اسرائیل فرستاده بود که مئیر بن‌شبات، رئیس وقت شورای امنیت ملی اسرائیل، بعدها به آن اشاره کرد. با این حال، با بروز همه‌گیری کرونا و وقوع انتخابات‌های متعدد در اسرائیل، تمام کانال‌های ارتباطی معلق شد و حماس تمرکز خود را بر آماده‌سازی‌های نهایی عملیات نظامی گذاشت.

ساعات نخست ۱۷ اکتبر؛ فرصت‌های سوزانده‌شده برای آزادی اسرا

در عصر ۱۷ اکتبر، تنها ساعاتی پس از آغاز حمله، محمد بن عبدالرحمن آل ثانی، نخست‌وزیر قطر، با بارنیا تماس گرفت. نخست‌وزیر قطر اعلام کرد که تحت فشار مستقیم دوحه، اسماعیل هنیه و خلیل الحیه پذیرفته‌اند تمامی اسرای غیرنظامی را فوراً و بدون قید و شرط آزاد کنند. با این حال، پاسخ اولیه رئیس موساد امتناع از هرگونه گفتگو بود. بارنیا تأکید کرد که تل‌آویو حاضر به هیچ‌گونه مذاکره‌ای در این مرحله نیست. هم‌زمان، روحی مشتقی، دستیار ارشد سنوار، با سمیر مشهراوی، دستیار دحلان، تماس گرفت و پیامی مشابه داد. او تأکید کرد حماس آمادگی دارد تمام غیرنظامیان زیر ۱۸ سال و بالای ۵۰ سال را بدون دریافت هیچ امتیازی آزاد کند، مشروط بر اینکه واسطه‌ای برای آغاز مذاکرات تعیین شود. دحلان این پیام را به شین‌بت منتقل کرد، اما پاسخ غیررسمی تل‌آویو این بود که هدف اصلی فقط جنگ و نابودی کامل حماس است. وزارت خارجه آمریکا به ریاست انتونی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا، نیز ابتدا روند مذاکرات را به مدت سه روز به تعویق انداخت تا شرایط میدان مشخص‌تر شود. در نهایت در ۱۴ اکتبر، بارنیا برای آغاز مذاکرات راهی دوحه شد. اما در این فاصله با شدت گرفتن حملات، حماس شروط خود را سخت‌تر کرده بود.

برخی فرماندهان سابق ارتش، از جمله دورون هادار، مراجع سابق واحد مذاکرات ارتش اسرائیل، تاکید داشتند که در همان روزهای اول امکان دستیابی به توافق و نجات جان اسرا وجود داشت.

با این حال، اوفیر فالک، مشاور سیاسی نتانیاو، هرگونه گفتگو در مراحل اولیه را رد کرد و خواستار رویکرد کاملاً نظامی شد. دفتر نخست‌وزیری اسرائیل با انتشار بیانیه‌ای، تمامی ادعاهای مطرح‌شده درباره دریافت هشدار از رئیس امارات را «دروغ محض» خوانده و تکذیب کرده است. با این حال، مقامات ارشد سابق شین‌بت و ارتش تاکید کرده‌اند که هیچ اطلاعاتی از این مکالمات در روزهای حساس پیش از نبرد به دست آن‌ها نرسیده بود.

باراک: نتانیاو هشدارها در مورد حمله ۷ اکتبر را نادیده انگاشت

ایهود باراک نخست وزیر پیشین اسرائیل گفت که بنیامین نتانیاو نخست وزیر این دولت پیش از حمله ۷ اکتبر از سوی برخی طرف‌های منطقه‌ای هشدارهای مستقیمی در مورد اقدام بزرگی که جنبش مقاومت اسلامی حماس در نوار غزه برنامه‌ریزی کرده بود، دریافت کرد، ولی او این هشدارها نادیده گرفت و آن‌ها را به مقامات ارشد امنیتی و نظامی منتقل نکرد.

به گزارش مرکز اطلاع رسانی فلسطین، باراک در مقاله‌ای که روزنامه عبری زبان هآرتص به انتشار آن پرداخت، تصریح کرد که شیخ محمد بن زاید رئیس امارات در حدود ۱۰ روز پیش از این حمله طی یک تماس تلفنی ۴۵ دقیقه‌ای شخصا به نتانیاو هشدار داد که یحیی سنوار از رهبران حماس در حال آماده شدن برای انجام عملیاتی گسترده است که می‌تواند منجر به خونریزی و بی‌ثباتی منطقه شود.

وی افزود که شورای به اصطلاح امنیت ملی رژیم صهیونیستی نیز در همان بازه زمانی هشدار مشابهی را از یک مقام ارشد اطلاعاتی مصر دریافت کرد. باراک، بنیامین نتانیاو را به عدم اطلاع‌رسانی این هشدارها به یواو گالانت وزیر جنگ وقت رژیم صهیونیستی و هرتزی هالوی رئیس وقت ستاد کل و رون بار رییس وقت سرویس‌های جاسوسی داخلی این رژیم متهم کرد و این را یک سهل‌انگاری جدی دانست که پیامدهای مستقیمی در ارتباط با وقایع ۷ اکتبر داشته است.

یائیر گولان: جای نتانیاو در زندان است

یائیر گولان، رهبر حزب دموکرات اسرائیل، نیز به گزارش هآرتص واکنش نشان داد و در شبکه ایکس نوشت: «نتانیاو فاقد صلاحیت و مشروعیت است. جای او به دلیل جنایت‌هایش علیه کشور اسرائیل در زندان است.» او گفت: «داستان‌های «من را بیدار نکردند» دیگر تمام شد. او می‌دانست. به او هشدار داده شده بود.»

گولان همچنین افزود: «تحقیقی که نشان می‌دهد نتانیاو هشدار صریح از رئیس امارات متحده عربی دریافت کرده و عامدانه آن را از فرماندهان ارتش و رؤسای شین‌بت پنهان کرده، تمام دروغ‌هایی را که به ما گفته بود در هم می‌شکند. بارها و بارها به او هشدار داده شد. نهادهای امنیتی به او هشدار دادند. ما نیز به او هشدار دادیم - صدها هزار دموکراتی که در میدان‌ها، روی پل‌ها و در خیابان‌ها ایستادیم و فریاد زدیم: شما اسرائیل را به خطر می‌اندازید و ما را به سوی فاجعه می‌برید.»

آیزنکوت: نتانیاو اسرائیل را به فاجعه کشاند

رقیب اصلی انتخاباتی بنیامین نتانیاو نیز به گزارش امروز هآرتص مبنی بر اینکه ابوظبی چند روز پیش از حمله ۷ اکتبر درباره قصد حماس به نخست‌وزیر اسرائیل هشدار داده بود، واکنش نشان داد.

گادی آیزنکوت، رئیس پیشین ستاد کل ارتش اسرائیل و رهبر حزب «یاشار»، در شبکه ایکس نوشت: «نشانه‌های بیش‌تر و بیش‌تری همگی به یک نتیجه واحد اشاره دارند: نتانیاو اسرائیل را چشم‌پسته به فاجعه ۷ اکتبر کشاند.»

او پرسیده: «چه کسی نتوانست چه کسی را بیدار کند؟» و افزوده است: «اطرافیان او تئوری توطئه رقت‌انگیز خیانت را تکرار می‌کنند و مضحک‌ترین جمله‌ای را که یک رهبر ممکن است به آن متوسل شود - من را بیدار نکردند - ساخته‌اند، آن هم به دو دلیل: او حقیقت را می‌داند؛ از آن وحشت دارد و می‌کوشد از مسئولیت شانه خالی کند.»

آیزنکوت نوشت: «نتانیاو ده‌ها هشدار درباره ۷ اکتبر دریافت کرد و همه آن‌ها را نادیده گرفت. او صلاحیت ادامه کار در این مقام را ندارد.» او افزود: «به محض تشکیل دولت بعدی، یک کمیسیون تحقیق دولتی تشکیل خواهیم داد که دهه گذشته را بررسی خواهد کرد، روشن خواهد کرد نتانیاو چه می‌دانست و چه نمی‌دانست، به حقیقت دست خواهد یافت و از فاجعه بعدی جلوگیری خواهد کرد.»

تشکیل دادگاه نظامی در اسرائیل برای عاملان حمله هفت اکتبر

قانون جدیدی در پارلمان اسرائیل در راستای تشکیل یک دادگاه نظامی برای عاملان حمله تروریستی هفت اکتبر تصویب شد. نمایندگان کنست اعلام کردند که این اقدام «به التیام زخم‌های ناشی از این ضربه روحی ملی» کمک خواهد کرد.

پارلمان اسرائیل شامگاه دوشنبه ۱۱ مه ۲۰۲۶-۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۵، قانونی را تصویب کرد که بر اساس آن، یک دادگاه نظامی ویژه تشکیل خواهد شد تا صدها جنگجوی فلسطینی، به دلیل مشارکت در حمله تروریستی هفتم اکتبر ۲۰۲۳، در آن محاکمه شوند.

این قانون جدید با اکثریت ۹۳ رأی موافق، از مجموع ۱۲۰ نماینده کنست، تصویب شد. این طرح از سوی نمایندگانی از هر دو جناح ائتلاف حاکم و اپوزیسیون ارائه شده بود. نمایندگان پارلمان گفتند که این اقدام به التیام «ضربه روحی ملی» ناشی از آن حمله کمک خواهد کرد.

هدف این قانون آن است که تمامی مهاجمان ۷ اکتبر، بر اساس قوانین کیفری موجود اسرائیل، به اتهام‌هایی چون «جنایت علیه ملت یهود»، «جنایت علیه بشریت» و «جنایت جنگی» تحت پیگرد قرار گیرند.

حمله‌ای با دست کم ۱۲۰۰ کشته

به گفته دولت اسرائیل، در حمله غافلگیرانه نیروهای موسوم به «نخبه» حماس در هفتم اکتبر ۲۰۲۳، دست کم ۱۲۰۰ نفر کشته شدند که بیش‌تر آن‌ها غیرنظامی بودند. مهاجمان همچنین ۲۵۱ گروگان را به نوار غزه منتقل کردند. این روز، مرگبارترین روز تاریخ اسرائیل و شدیدترین حمله علیه یهودیان از زمان هولوکاست تاکنون توصیف شده است.

اسرائیل در واکنش، حمله گسترده‌ای را علیه نوار غزه آغاز کرد که به گفته مقام‌های بهداشتی تحت کنترل حماس، تاکنون بیش از ۸۰ هزار فلسطینی در آن کشته و بخش‌های وسیعی از این منطقه ویران شده است. اسرائیل حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ جنگجویی را که در جریان حمله در خاک خود دستگیر کرده و تاکنون علیه آن‌ها اعلام جرم نشده، در بازداشت نگه داشته است.

دادگاه‌ها علنی بر گزار می‌شوند

این دادگاه ویژه نظامی به ریاست هیأتی سه نفره از قضات در اورشلیم (بیت‌المقدس)، می‌تواند افراد دیگری را نیز که بعداً در نوار غزه دستگیر شده و مظنون به مشارکت در حمله، یا نگهداری و بدرفتاری با گروگان‌های اسرائیلی هستند، محاکمه کند. قرار است روند دادرسی‌ها علنی باشد و جلسات مهم دادگاه به صورت زنده پخش شود.

به گزارش خبرگزاری اتریش، یعازا مُردخای، کارشناس حقوق بین‌الملل در دانشکده حقوق ییل، نسبت به رعایت اصول دادرسی عادلانه و خطر تبدیل شدن این محاکمه‌ها به «دادگاه‌های نمایشی» ابراز نگرانی کرد.

در مقابل، یولیا مالینوفسکی، یکی از تدوین‌کنندگان این قانون، گفت که این سازوکار قانونی، روندی منصفانه و مطابق قانون را تضمین می‌کند. حازم قاسم، سخنگوی حماس در نوار غزه، اسرائیل را متهم کرد که می‌خواهد از این قانون جدید صرفاً به‌عنوان پوششی برای «جنایات جنگی» خود در غزه استفاده کند.

قانون کیفری اسرائیل برای برخی از اتهام‌ها مجازات اعدام در نظر گرفته است. آخرین اعدام در اسرائیل در سال ۱۹۶۲ و درباره آدولف آیشمن اجرا شد. آیشمن از سازمان‌دهندگان اصلی هولوکاست در دوران نازی‌ها به رهبری هیتلر بود که در جریان آن شش میلیون یهودی قتل‌عام شدند. آیشمن پس از دستگیر شدن توسط ماموران اسرائیلی در آرژانتین، در دادگاهی در اسرائیل به اعدام محکوم و در سال ۱۹۶۲ به دار آویخته شد.

پیامد ۷ اکتبر؛ برکناری سه ژنرال اسرائیلی و توبیخ فرماندهان

سه ژنرال اسرائیلی به دلیل «کوتاهی‌ها پیش از حمله حماس در ۷ اکتبر ۲۰۲۳» از کار برکنار شده‌اند. همچنین فرماندهان نیروهای دریایی و هوایی مورد مجازات قرار گرفته‌اند. دولت اسرائیل با تشکیل یک کمیسیون ملی تحقیق مخالف است.

در پی انتشار یک گزارش کارشناسی که اخیراً نهادهای امنیتی اسرائیل را به «نقص‌های سیستماتیک» در جلوگیری از حمله گسترده حماس در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ متهم کرده بود، ارتش اسرائیل چندین مقام ارشد را برکنار کرد؛ اقدامی که گفته می‌شود در دولت با واکنش منفی روبه‌رو نشده است.

سه ژنرال ارتش در ارتباط با گزارش یادشده و به دلیل کوتاهی پیش از حمله ۷ اکتبر حماس از خدمت برکنار شده‌اند.

ایال زمیر، رئیس ستاد ارتش، اعلام کرد این ژنرال‌ها دیگر بخشی از ارتش یا نیروهای ذخیره نخواهند بود. او آنان را به مسئولیت شخصی در عدم جلوگیری از حمله متهم کرد.

افراد برکنار شده عبارت‌اند از: آهرون حلیوا، رئیس پیشین اطلاعات ارتش، اودد باسیوک، رئیس پیشین اداره عملیات و یارون فینکلن، فرمانده پیشین منطقه جنوبی.

حلیوا و فینکلن پیش‌تر به دلیل همین ناکامی‌ها استعفا داده بودند. باسیوک نیز پس از جنگ اسرائیل-ایران در ژوئن، بازتسسته شده بود. افزون بر این، علیه فرمانده نیروی هوایی تومر بار و فرمانده نیروی دریایی دیوید ساعار سَلْمَه مجازات انضباطی اعمال شد. هشت ژنرال و افسر ارشد دیگر نیز مورد مواخذه قرار گرفتند.

انتقادهای گزارش کارشناسی

این برکناری‌ها پس از انتشار گزارشی در ماه نوامبر انجام شد که عملکرد ارتش پیش از حمله حماس را بررسی کرده بود. گزارش مذکور از یک «نارسایی سازمانی و ساختاری مزمن» سخن گفت و تصمیم‌گیری‌های نادرست در شب ۷ اکتبر و مشکلات در سلسله‌مراتب فرماندهی را مورد انتقاد قرار داد. در گزارش آمده است که میان «واقعیت میدانی و استراتژیک» و «برداشت ارتش از وضعیت غزه و حماس» شکاف وجود داشته است. هم‌چنین تاکید شد که دستگاه اطلاعاتی ارتش با وجود اطلاعات کافی نتوانسته بود هشدار لازم درباره این حمله گسترده ارائه کند. وزیر دفاع اسرائیل، یسرائیل کاتس، روز دوشنبه، ۲۴ نوامبر ۲۰۲۵-۳ آذر ۱۴۰۴، اعلام کرد که گزارش یادشده به‌طور «دقیق» دوباره بررسی خواهد شد. رسانه‌های اسرائیل گزارش داده‌اند که کاتس از طریق رسانه‌ها از برکناری‌ها مطلع شده و به شدت ناراحت شده است. اختلاف میان وزیر دفاع و رییس ستاد موضوع پنهانی نیست؛ زیرا اخیراً از دولت فاصله گرفته و دو هفته پیش خواستار یک «بررسی نظام‌مند» درباره حوادث مرتبط با ۷ اکتبر شد. با وجود مطالبات گسترده عمومی و از سوی مخالفان سیاسی، دولت اسرائیل تاکنون از تشکیل کمیسیون ملی تحقیق درباره خطاهای احتمالی نهادهای امنیتی خودداری کرده است. نتانیاهو تاکید کرده که بررسی خطاهای سیاسی باید پس از پایان جنگ غزه انجام شود. ژنرال هرتزی هالوی، فرمانده ارتش اسرائیل مسئولیت این شکست را پذیرفته و در بیانیه‌ای ویدئویی اعلام کرد: «مسئولیت این اتفاق با من است. من فرمانده ارتش در روز ۷ اکتبر بودم و مسئولیت کامل این رویداد را بر عهده دارم.» در پی انتشار این گزارش، چندین افسر ارشد ارتش، از جمله هرتزی هالوی، استعفا دادند. انتظار می‌رود که هالوی هفته آینده از سمت خود کناره‌گیری کند. بسیاری از مردم اسرائیل دولت نتانیاهو را مقصر این شکست اطلاعاتی می‌دانند. آن‌ها معتقدند ارتش تنها در این زمینه مقصر نیست بلکه سیاست‌های او در سال‌های پیش از حمله، شامل نادیده گرفتن چمدان‌های پول قطر برای حماس، به حاشیه راندن تشکیلات خودگردان فلسطین و تمرکز صرف بر سیاست بازدارندگی در قبال حماس، زمینه‌ساز این بحران شده است. با این حال، نتانیاهو تاکنون هیچ مسئولیتی در این زمینه نپذیرفته است. نخست‌وزیر اسرائیل اعلام کرده که تا پایان جنگ، به این سؤالات پاسخ نخواهد داد. در شرایطی که دولت اسرائیل با بحران امنیتی و اعتراضات داخلی دست‌وپنجه نرم می‌کند، سرنوشت این تحقیقات و آینده سیاسی نتانیاهو هم‌چنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

حکم دیوان لاهه علیه «نتانیاهو» و یوآو گالانت

دیوان کیفری بین‌المللی دیروز پنجشنبه یکم آذرماه ۱۴۰۳، حکم بازداشت «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی و «یوآو گالانت» وزیر جنگ سابق این دولت را صادر کرد؛ حکمی که علت صدور آن، ارتکاب جنایات جنگی در غزه از سوی این دو مقام دولت اسرائیل اعلام شده‌است. در پی صدور حکم اگر چه دولت اسرائیل در صدد رد آن، حمله به مشروعیت دیوان کیفری و تشدید تلاش‌های لابی‌گری برآمدند اما بسیاری از کشورها حتی کشورهای اروپایی از آمادگی خود برای اجرای حکم خبر داده‌اند و «جوسپ بورل» مسئول سیاست خارجه اتحادیه اروپا نیز دستور دیوان را سیاسی ندانست و افزود: «باید به تصمیم این دیوان احترام گذاشته و آن را اجرا کنیم.»

آثار حقوقی و سیاسی داخلی و خارجی حکم دیوان لاهه

هرچند دولت اسرائیل و حامی اصلی آن آمریکا عضو دادگاه کیفری بین‌المللی (ICC) نیستند، اما حکم بازداشت «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر دولت اسرائیل می‌تواند آثار سیاسی، حقوقی و نظامی داشته باشد. بر اساس حکم دادگاه بین‌المللی کیفری، جرم‌های جنایت جنگی، نسل‌کشی، جنایت علیه بشریت و تجاوز به نتانیاهو و گالانت نسبت داده شده‌است. در این حکم اخیر استفاده از گرسنگی به‌عنوان سلاح نیز مورد اشاره قرار گرفته‌است. از این لحاظ ثبت جنایات نسل‌کشی در غزه به‌عنوان مصداق برای احقاق حقوق مردم منطقه در آینده می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. البته به دلیل حمایت گسترده آمریکا از دولت اسرائیل، تاکنون اجرای این حکم با چالش‌هایی مواجه بود، اما کشورهای غربی عضو دیوان ملزم به رعایت هستند و طبعاً سفر نخست‌وزیر دولت اسرائیل با محدودیت‌هایی مواجه است.

ساختار سیاسی اسرائیل

اسرائیل دارای یک نظام پارلمانی و چندحزبی است. در این نظام، شهروندان به‌طور مستقیم نخست‌وزیر را انتخاب نمی‌کنند، بلکه به فهرست‌های حزبی رای می‌دهند. احزاب براساس میزان آرای که در سراسر کشور به دست می‌آورند، کرسی‌هایی در پارلمان اسرائیل یا «کنست» دریافت می‌کنند. پس از مشخص شدن ترکیب کنست، مذاکرات میان احزاب برای تشکیل دولت آغاز می‌شود. پارلمان اسرائیل «کنست» نام دارد و دارای ۱۲۰ کرسی است. کنست مسئول قانون‌گذاری، نظارت بر عملکرد دولت و بررسی و تصویب بسیاری از تصمیمات مهم سیاسی است. برای آنکه یک دولت از اکثریت پارلمانی برخوردار باشد، به حمایت حداقل ۶۱ نماینده از ۱۲۰ نماینده نیاز دارد.

در ساختار سیاسی اسرائیل، رئیس‌جمهور عمدتاً دارای نقشی تشریفاتی و نمادین است، در حالی که نخست‌وزیر رییس دولت و مهم‌ترین مقام اجرایی کشور محسوب می‌شود. پس از انتخابات، رئیس‌جمهور با نمایندگان احزاب مشورت می‌کند و یکی از اعضای کنست را که شانس بیش‌تری برای تشکیل دولت دارد، مأمور تشکیل کابینه می‌کند. بنابراین رهبر بزرگ‌ترین حزب الزاماً نخست‌وزیر نمی‌شود.

تاریخ انتخابات اسرائیل تقریباً هم‌زمان با تأسیس این کشور آغاز شد. اسرائیل در ۱۴ مه ۱۹۴۸ اعلام استقلال کرد و نخستین انتخابات سراسری آن در ۲۵ ژانویه ۱۹۴۹ برگزار شد. هدف اولیه انتخابات، انتخاب یک مجلس مؤسسان برای تدوین قانون اساسی بود. این مجلس مدت کوتاهی بعد به نخستین کنست تبدیل شد و پایه نظام پارلمانی اسرائیل را شکل داد.

نقش سازمان‌های مسلح پیش از تأسیس اسرائیل و تأثیر آن‌ها بر نظام سیاسی بعدی

در سال‌های پایانی قیمومت بریتانیا بر فلسطین، چند سازمان مسلح یهودی نقش مهمی در تحولات منتهی به تشکیل اسرائیل داشتند، اما روش و جایگاه آن‌ها یک‌سان نبود. هاگانا سازمان نظامی اصلی جامعه یهودی و نزدیک به رهبری دیوید بن‌گوریون و جریان کارگری بود؛ در مقابل، ایرگون (اتسل) به رهبری مناخم بگین و لچی یا «گروه اشترن» سازمان‌های زیرزمینی رادیکال‌تری بودند. ایرگون و لچی عملیات مسلحانه و بمب‌گذاری علیه نیروها و نهادهای بریتانیایی انجام می‌دادند و در اسناد بریتانیایی و شماری از منابع تاریخی «سازمان‌های تروریستی» توصیف شده‌اند. از مشهورترین موارد، بمب‌گذاری ایرگون در هتل کینگ دیوید در ۱۹۴۶ و قتل عام ایرگون و لچی در دیر یاسین در آوریل ۱۹۴۸ بود. هم‌زمان، در جنگ ۱۹۴۹-۱۹۴۷، نیروهای هاگانا و پالماخ و سپس ارتش تازه‌تأسیس اسرائیل بسیاری از شهرها و روستاهای عرب‌نشین را تصرف کردند. بیش از ۷۰۰ هزار فلسطینی در جریان جنگ و اشغال آواره شدند.

این سازمان‌ها بعد از تشکیل اسرائیل تأثیر عمیقی بر ساختار سیاسی و حزبی کشور گذاشتند. جریان اصلی هاگانا در دولت جدید ادغام شد و هاگانا هسته اصلی ارتش اسرائیل را تشکیل داد؛ در عرصه سیاسی نیز بن‌گوریون و حزب ماپای، که به این جریان وابسته بودند، برای حدود سه دهه قدرت را در دست داشتند. در طرف مقابل، بگین پس از انحلال ایرگون در سال ۱۹۴۸ مبارزه زیرزمینی را کنار گذاشت و حزب حروت را تأسیس کرد؛ حروت بعدها به گاحال و سپس لیکود تبدیل شد و بگین در ۱۹۷۷ نخست‌وزیر شد. اسحاق شامیر نیز که از اعضای برجسته لچی بود، بعدها به حروت و لیکود پیوست و در دهه ۱۹۸۰ نخست‌وزیر شد. به این ترتیب، رقابت مسلحانه پیش از تشکیل دولت به تدریج به یکی از اصلی‌ترین شکاف‌های حزبی اسرائیل تبدیل شد: از یک سو جریان کارگری مرتبط با هاگانا و از سوی دیگر جریان تجدیدنظرطلبی که از ایرگون و بخشی از نیروهای زیرزمینی راست منشأ می‌گرفت.

در آغاز قرن بیست‌ویکم، آریل شارون به یکی از مهم‌ترین چهره‌های سیاسی اسرائیل تبدیل شد. او ابتدا رهبر لیکود بود، اما اختلافات داخلی بر سر سیاست خروج اسرائیل از نوار غزه باعث شد در سال ۲۰۰۵ از لیکود جدا شود.

شارون حزب جدیدی به نام کادیما تأسیس کرد. ظهور کادیما نشان داد که نظام حزبی اسرائیل دیگر صرفاً به رقابت سنتی میان حزب کارگر و لیکود محدود نیست و احزاب میانه نیز می‌توانند نقش مهمی ایفا کنند.

اما بنیامین نتانیاهو در ۲۰۰۹، دوباره به نخست‌وزیری رسید. نکته مهم آن انتخابات این بود که حزب لیکود بزرگ‌ترین حزب کنست نبود، اما نتانیاهو توانست حمایت تعداد بیش‌تری از احزاب را برای تشکیل ائتلاف به دست آورد.

این نمونه یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های نظام سیاسی اسرائیل را نشان می‌دهد: در انتخابات اسرائیل لزوماً رهبر حزبی که بیش‌ترین کرسی را دارد نخست‌وزیر نمی‌شود؛ مهم‌تر این است که چه کسی قادر است یک ائتلاف با حمایت حداقل ۶۱ نماینده تشکیل دهد.

اسرائیل دارای احزاب سیاسی متعددی است. علاوه بر لیکود و حزب کارگر، احزاب میانه‌ای مانند یش عتید، احزاب مذهبی مانند شاس و یهودیت متحد توراتی، جریان‌های راست مذهبی و هم‌چنین احزاب عرب در انتخابات حضور دارند.

این تنوع حزبی با ساختار اجتماعی متنوع اسرائیل ارتباط دارد. تفاوت میان مذهبی و سکولار، اشکنازی و مزراحی، یهودی و عرب و هم‌چنین اختلاف نظر درباره امنیت، فلسطینیان، شهرک‌ها، اقتصاد و نقش دین در حکومت از عوامل مهم شکل‌دهنده احزاب هستند.

احزاب کوچک در اسرائیل ممکن است تعداد زیادی کرسی نداشته باشند، اما گاهی قدرت سیاسی زیادی پیدا می‌کنند. برای مثال اگر یک بلوک سیاسی ۵۸ کرسی داشته باشد، حزبی با تنها چهار یا پنج کرسی می‌تواند برای رسیدن آن بلوک به اکثریت ۶۱ کرسی تعیین‌کننده باشد. به همین دلیل مذاکرات ائتلافی پس از انتخابات اهمیت زیادی دارند و احزاب کوچک ممکن است در مقابل حمایت از دولت، درباره وزارتخانه‌ها، بودجه یا سیاست‌های خاص مذاکره کنند.

برای ورود یک حزب به کنست، آن حزب باید حداقل ۳/۲۵ درصد از آرای معتبر را کسب کند. حزبی که کم‌تر از این میزان رای داشته باشد، حتی اگر صدها هزار نفر به آن رأی داده باشند، ممکن است هیچ کرسی در کنست به دست نیاورد.

این مسئله باعث می‌شود احزاب کوچک گاهی پیش از انتخابات با یکدیگر متحد شوند و فهرست مشترکی تشکیل دهند تا احتمال عبور از حدنصاب افزایش پیدا کند.

اولین نظرسنجی درباره انتخابات «اسرائیل» بعد از بسته شدن لیست‌ها

چهارشنبه ۹ سپتامبر ۲۰۲۶

نظرسنجی وب سایت خبری «واللا» رژیم صهیونیستی بعد از تکمیل بسته شدن لیست نامزدهای احزاب سیاسی، حکایت از پیشتازی حزب رقیب به ریاست گادی آیزنکوت، رئیس برکنار شده ستاد کل ارتش اسرائیل دارد.

بنا بر این نظرسنجی جدید، یاشار، ۲۵ کرسی، لیکود(نتانياهو)، ۲۱ کرسی، باهم ۱۴ کرسی، «اسرائیل خانه ما»(لیبرمن) ۹ کرسی، دموکرات‌ها، ۹ کرسی، قدرت یهود، شاس، یهود تورات و لیست عربی واحد، هر کدام ۷ کرسی، راعم، صهیونیسم دینی نیز هر کدام ۵ کرسی و «ملت تو اسرائیل» نیز چهار کرسی در صورت برگزاری انتخابات کسب خواهند کرد.

آخرین نتایج نظرسنجی‌ها در مورد انتخابات اسرائیل، تعداد کرسی‌های مخالفان نتانياهو را ۶۱ از مجموع ۱۲۰ کرسی کنست نشان می‌دهد، اگر در پایان انتخابات این نتیجه تحقق یابد، شاید شرایط متفاوت خواهد شد.

ریچل زور(چپ) و یووال آبراهام، کارگردانان فیلم «نازا»، در جریان هشتادوسومین دوره جشنواره فیلم ونیز در ایتالیا، پنج‌شنبه ۱۰ سپتامبر ۲۰۲۶

© AP Photo/Scott A Garfitt

روایت نظامیان اسرائیلی از سازوکار کشتار در غزه؛ فیلم «نازا» در جشنواره ونیز ۲۵ دقیقه تشویق شد

مستند «نازا» که روز پنج‌شنبه در جشنواره فیلم ونیز به نمایش درآمد، با تکیه بر شهادت ۲۴ عضو ارتش و دستگاه‌های اطلاعاتی اسرائیل، به بررسی ابزارها و سامانه‌های فناورانه و هوش مصنوعی می‌پردازد که به گفته سازندگان فیلم، در شناسایی و هدف قرار دادن فلسطینیان در نوار غزه به کار گرفته شده‌اند. این فیلم پس از نخستین نمایش خود با ۲۵ دقیقه تشویق ایستاده تماشاگران روبه‌رو شد.

«در غزه بی‌گناهی وجود ندارد»، این جمله یکی از محورهای مستند «نازا» است که یووال آبراهام و راشل زور، دو روزنامه‌نگار تحقیقی و از سازندگان مستند برنده اسکار «سرزمین دیگری نیست»، آن را ساخته‌اند. نخستین نمایش این فیلم در ونیز با تشویق ایستاده ۲۵ دقیقه‌ای تماشاگران همراه شد.

سال گذشته، «صدای هند رجب»، مستند-داستانی درباره کشته‌شدن یک دختر پنج ساله فلسطینی به دست نیروهای اسرائیلی، پس از آن که در نخستین نمایش خود با ۲۳ دقیقه تشویق ایستاده تماشاگران روبه‌رو شد، جایزه دوم جشنواره را از آن خود کرد.

عنوان نازا «NAZA» اصطلاحی است که به گفته سازندگان، ارتش اسرائیل برای اشاره به تعداد غیرنظامیانی که به کار می‌برد که انتظار می‌رود در یک حمله هوایی کشته شوند.

این مستند بر شهادت‌های ناشناس ۲۴ نظامی، از جمله افسران و اعضای دستگاه‌های اطلاعاتی اسرائیل، استوار است. مصاحبه‌ها شبانه و بر بام ساختمان‌هایی در تل‌آویو فیلمبرداری شده و صدا و چهره شاهدان تغییر داده شده است.

یووال آبراهام به خبرگزاری فرانسه گفت: «می‌خواستیم با بیش‌ترین جزئیات ممکن بفهمیم سازوکارهای کشتار در غزه چگونه بودند و چگونه عمل می‌کردند.» بر اساس شهادت‌های ارائه‌شده در فیلم، چند سامانه فناورانه، از جمله سامانه‌های مبتنی بر هوش مصنوعی، برای ردیابی افراد مظنون به عضویت در حماس و خانواده‌های آن‌ها از طریق تلفن‌های همراه به کار گرفته شده و سپس خانه‌های آن‌ها بدون تفکیک، هدف حمله قرار گرفته است.

یکی از اعضای دستگاه اطلاعاتی اسرائیل در فیلم می‌گوید: «ساختمان‌های کامل را فرو می‌ریختند و این مسئله‌ای نبود. مشکلی درباره نازا وجود نداشت.» راشل زور به خبرگزاری فرانسه گفته است که این شهادت‌ها نشان می‌دهد مأموران اطلاعاتی تا چه اندازه از آنچه در غزه رخ می‌داد آگاه بودند. او توضیح می‌دهد که در مواردی از نرم‌افزارهای جاسوسی برای دسترسی به تلفن‌های افراد داخل یک آپارتمان استفاده می‌شود تا ببینند چه اتفاقی می‌افتد و آخرین لحظات کودکان، زنان و مردانی را که در شرف بمباران هستند، بشنوند.

این مستند، هم‌چنین با استفاده از تصاویر آرشیوی نشان می‌دهد که نظارت گسترده بر فلسطینیان و کنترل زیرساخت‌های مخابراتی پیش از حمله ۷ اکتبر ۲۰۲۳ نیز برقرار بوده است.

به گفته یکی از نظامیان مصاحبه‌شده، در برخی حملات که برای هدف قرار دادن یک فرد انجام می‌شد، تا ۵۰۰ نفر کشته شده‌اند. یکی دیگر از شاهدان نیز می‌گوید سیاستی شکل گرفته بود که هدف آن «نابود کردن همه چیز در سریع‌ترین زمان ممکن» بود و می‌افزاید: «ما تاریخ را پاک کردیم.»

یووال آبراهام گفت: «فکر می‌کنم بسیاری از این سیاست‌ها، چه آن‌ها را سیاست‌های نسل‌کشان بنامیم، چه جنایت جنگی یا هر عنوان دیگری، یک هدف اصلی دارند: راندن ساکنان غزه به ۳۰ درصد از خاک نوار غزه که هنوز مستقیماً تحت کنترل اسرائیل نیست و در نهایت، بیرون راندن آنها از نوار غزه.»

بسیاری از شاهدان در فیلم نقش خود را «فنی» توصیف می‌کنند یا می‌گویند تنها «چرخنده‌ای کوچک» در یک ساختار بزرگ‌تر بوده‌اند. در بخشی از فیلم، آبراهام از یکی از نظامیان می‌پرسد: «آیا آن‌چه توصیف می‌کنید یک کشتار جمعی نیست؟» و او پاسخ می‌دهد: «یک بازی بود.»

این مستند یادآوری می‌کند که از آغاز عملیات نظامی اسرائیل در غزه پس از حمله ۷ اکتبر، بیش از ۷۳ هزار فلسطینی کشته شده‌اند. آبراهام گفته است که بر اساس برخی برآوردها، شمار واقعی قربانیان ممکن است بسیار بیشتر باشد. او افزود که «کشتار غیرنظامیان در غزه همچنان ادامه دارد.»

نمایی از غزه

نتیجه‌گیری

شبکه ۱۴ تلویزیون اسرائیل، نتانیاهو پیش از طرح شکایت افترا به ارزش بیش از ۲/۵ میلیون شکل (واحد پول اسرائیل)، نامه‌ای هشدارآمیز به «هآرتص» و روزنامه‌نگاران آن، «شلومی الدار»، «روتی یووال» و «اوری میسگاو» ارسال کرده بود.

هشدار نتانیاهو به هآرتص پس از آن صورت گرفت که این روزنامه روز سه‌شنبه فاش کرد که نتانیاهو حدود یک هفته و نیم پیش از عملیات طوفان الاقصی از نیات «یحیی السنوار»، رهبر وقت جنبش حماس در نوار غزه، مطلع شده بود، اما این اطلاعات را به رؤسای نهادهای امنیتی رژیم صهیونیستی منتقل نکرده است.

هآرتص همچنین در این گزارش مدعی شده بود که نتانیاهو در آن مقطع یک گفت‌وگوی ۴۵ دقیقه‌ای با رئیس امارات متحده عربی داشته و در جریان این تماس درباره اقدام بزرگی که حماس در حال برنامه‌ریزی برای آن بوده، هشدار دریافت کرده است.

نخست‌وزیر اسرائیل در نامه هشدار خود به‌طور کامل این ادعاها را رد و آن‌ها را «کاملاً دروغ، ساختگی، بی‌اساس و تحریفی مغرضانه» خواند.

نتانیاهو مدعی شد که هیچ تماس یا هشدار دربارۀ عملیات حماس، نه از سوی رئیس امارات متحده عربی و نه از سوی مصر، دریافت نکرده است. در این نامه، همچنین ادعا شده که انتشار این گزارش با هدف آسیب زدن به نخست‌وزیر اسرائیل و تأثیرگذاری نادرست بر نتایج انتخابات صورت گرفته است.

نتانیاهو در ادامه از هآرتص خواست مقاله موردنظر را از تمامی بسترهای دیجیتال، وبسایت روزنامه و حساب‌های رسانه‌های اجتماعی این روزنامه و روزنامه‌نگاران آن حذف کند. او همچنین خواستار انتشار یک عذرخواهی و تکیذیه برجسته در صفحه اول روزنامه و تیتراژ اصلی پایگاه اینترنتی هآرتص شده است؛ تکیذیه‌ای که بر اساس نامه هشدار، باید به شکلی منتشر شود که پیشاپیش به تأیید و کلاهی نتانیاهو رسیده باشد.

نخست‌وزیر اسرائیل، علاوه بر این خواسته‌ها، مطالبه پرداخت یک میلیون شکل برای حل‌وفصل خارج از دادگاه را مطرح کرده و به هآرتص و روزنامه‌نگاران این روزنامه ۷۲ ساعت فرصت داده بود تا تمامی خواسته‌های وی را اجرا کنند.

بر اساس متن نامه، در صورت عدم پذیرش این خواسته‌ها در مهلت تعیین‌شده، بدون ارسال دادخواستی با مطالبه غرامتی حدود ۲/۵ میلیون شکل، علاوه بر هزینه‌های حقوقی و حق‌الوکاله، علیه روزنامه و روزنامه‌نگاران آن مطرح خواهد شد.

با وجود تهدید حقوقی نتانیاهو، هآرتص اعلام کرده است که همچنان بر گزارش خود پایبند است.

در همین حال، روزنامه «یدیعوت آحارنوت»، گزارش داد که یک مقام ارشد اطلاعاتی امارات، بخشی از افشاگری مطرح‌شده در گزارش هآرتص را تأیید کرده است. بر اساس این گزارش، یک منبع ارشد اطلاعاتی امارات که نامش فاش نشده و با جزئیات بخش محرمانه روابط میان امارات متحده عربی و دولت اسرائیل

و همچنین تماس‌های میان دو طرف پیش از هفتم اکتبر آگاهی دارد، روز سه‌شنبه در گفت‌وگو با این روزنامه تأیید کرده است که امارات در آن زمان به دولت اسرائیل درباره احتمال اقدام «قابل توجه و قریب‌الوقوع» حماس علیه آن هشدار داده بود. این مقام اطلاعاتی گفته است اطلاعات مذکور از یک منبع «بسیار موثق» دریافت شده و مقام‌هایی که آن را در امارات دریافت کرده بودند، موضوع را «بسیار جدی» گرفته‌اند.

به گفته این منبع، هشدار مذکور مدت کوتاهی پیش از عملیات منتقل شده بود و محتوای آن نشان می‌داد که چنین اقدامی می‌تواند «خیلی زود» رخ دهد، هرچند وی از ذکر تاریخ دقیق این اقدام خودداری کرده است.

این مقام از ارائه جزئیات بیش‌تر درباره ماهیت اطلاعات منتقل‌شده خودداری کرده و همچنین درباره نحوه انتقال این اطلاعات به رژیم صهیونیستی و اینکه آیا هشدار مذکور در قالب تماس تلفنی میان «محمد بن زاید»، رئیس امارات، و نتانیاهو منتقل شده است یا خیر، اظهار نظر نکرده است. یدیعوت آحارنوت تأکید کرده است که اظهارات این مقام، دست‌کم بخشی از افشاگری‌ها را تأیید می‌کند. در همین حال، سخنگوی وزارت امور خارجه امارات متحده عربی در واکنشی محتاطانه اما صریح اعلام کرده است که دولت این کشور به «گزارش‌های رسانه‌ای یا گمانه‌زنی‌ها درباره مذاکرات میان رهبران کشورها» پاسخ نمی‌دهد.

این مقام اماراتی با اشاره به سیاست ابوظبی پس از ۷ اکتبر گفت، فعالیت‌های امارات متحده عربی از زمان آغاز جنگ همواره با هدف کاهش تنش، برقراری ثبات منطقه‌ای و جلوگیری از خشونت دنبال شده است.

وزارت امور خارجه امارات، همچنین اعلام کرده است که نهادهای دولتی این کشور و دولت اسرائیل از زمان برقراری روابط میان دو طرف، کانال‌های ارتباطی باز و مستقیمی را حفظ کرده‌اند و در صورت لزوم، اطلاعات مربوطه میان نهادهای ذی‌ربط منتقل شده و همچنان منتقل می‌شود.

حدود یک ماه مانده به برگزاری انتخابات کنست (پارلمان اسرائیل)، رقابت سیاسی در این کشور وارد مرحله‌ای شده که در آن، آرایش ائتلاف‌ها، رقابت میان احزاب کوچک و تلاش برای بازتعریف دستورکار انتخاباتی، بیش از هر زمان دیگری اهمیت یافته است.

در مرکز این معادله، بنیامین نتانیاهو قرار دارد؛ نخست‌وزیری که هم‌زمان با تلاش برای احیای موقعیت حزب «لیکود» می‌کوشد آرای پراکنده اردوگاه راست را مهار کرده و مهم‌ترین نقطه آسیب‌پذیر خود، یعنی مسئولیت سیاسی و امنیتی شکست هفتم اکتبر (عملیات طوفان الاقصی) را از محور رقابت انتخاباتی خارج کند.

آخرین تحولات و نظرسنجی‌های انتخاباتی نشان می‌دهد روند آرای مستقیم حزب لیکود همچنان پایین است؛ با این حال، نتانیاهو تلاش کرده از طریق ائتلاف‌سازی با احزاب کوچک‌تر، مانع تبدیل کاهش آرای لیکود به شکست اردوگاه خود شود. در همین حال، تحولات در اردوگاه‌های رقیب نیز نشان می‌دهد که آرایش سیاسی پیش از انتخابات هر روز در حال تغییر است و هر ائتلاف جدید می‌تواند بر موازنه میان بلوک‌ها اثر بگذارد. بنابراین، در فاصله یک ماه تا انتخابات، نمی‌توان نتانیاهو را بازنده قطعی یا پیروز محتمل دانست. مزیت اصلی او داشتن تجربه گسترده در مهندسی آرای انتخاباتی است؛ سرنوشت انتخابات بیش از هر چیز به این بستگی خواهد داشت که آیا نتانیاهو می‌تواند فاصله پنج کرسی بلوک خود تا اکثریت ۶۱ کرسی را پر کند یا خیر؛ مسئله‌ای که پاسخ آن در نهایت نه در قدرت اسمی لیکود، بلکه در مهندسی احزاب و امنیتی سازی فضای انتخابات است.

منابع پزشکی در فلسطین، اعلام کرده‌اند که شمار کشته‌شدگان حمله‌های اسرائیل بر غزه پس از برقراری آتش‌بس سال گذشته، به هزار و ۳۵۹ تن رسیده است. رسانه‌های بین‌المللی گزارش داده که چهار هزار و ۵۷۱ تن در حمله‌های نزدیک به یک سال گذشته‌ی اسرائیل بر غزه زخمی شده‌اند.

بر بنیاد گزارش، ارتش اسرائیل پس از توافق آتش‌بس با حماس شهرهای خان‌یونس، دیرالبلاح، رفح، شهر و شمال غزه را هدف قرار داده است. اسرائیل و حماس در ۱۰ اکتبر سال گذشته با میانجی‌گری آمریکا روی برقراری آتش‌بس به توافق رسیدند؛ اما این توافق نیز به حمله‌های این کشور در برابر فلسطینی‌ها پایان نداده است.

وزارت بهداشت غزه طی بیانیه‌ای، آخرین آمار جان‌باختگان حملات اسرائیل به این منطقه از اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون را منتشر کرد. در این بیانیه آمده است که طی ۴۸ ساعت گذشته، پیکر ۱۰ قربانی حملات اسرائیل، به‌همراه ۵۶ مجروح به بیمارستان‌های غزه منتقل شده است.

در بیانیه خاطرنشان شده که از زمان اجرای آتش‌بس در غزه در ۱۰ اکتبر ۲۰۲۵ تاکنون، در حملات اسرائیل ۱۳۶۹ نفر جان باخته، ۴۶۷۷ نفر مجروح شده و پیکر ۸۳۱ نفر نیز از زیر آوار خارج شده است. بر این اساس، شمار جان‌باختگان حملات اسرائیل به نوار غزه از اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون (۱۲ سپتامبر ۲۰۲۶) به ۷۳ هزار و ۴۸۳ نفر و تعداد مجروحان به ۱۷۴ هزار و ۷۳۸ نفر افزایش یافته است. برآورد می‌شود پیکر ده‌ها هزار نفر در نوار غزه همچنان زیر آوار باشد.

یک‌شنبه بیست و دوم شهریور ۱۴۰۵ - سیزدهم سپتامبر ۲۰۲۶